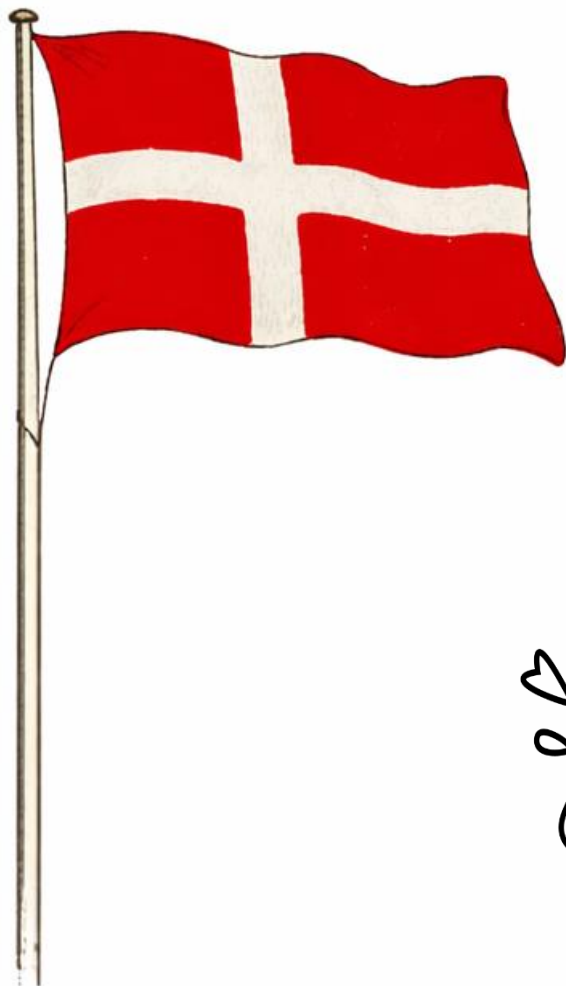

STRUER GYMNASTIK FORENINGS

100-års jubilæumsreception

Struer Energi Park tirsdag d. 10. februar 2026

1926

-

2026

Program for dagen

- Faneindmarch
- Velkomst ved formand, Katrine Lauth
- Faneindvielse med deltagelse af borgmester, Marianne Bredahl
- Taler
- Kagebord & gymnastiksjoy for børn i hal 4/5
- Fællessang ved Holger Sprogøe Thomasbjerg
- Afslutning og udmarch

I Danmark er jeg født

1. I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,
dér har jeg rod, derfra min verden går.
Du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

2. Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her ned til den åbne strand?
Hvor står fuld månen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Dannebrogen vajer -
Gud gav os den - Gud giv den bedste sejer!-
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

3. Engang du herre var i hele Norden,
bød over England - nu du kaldes svag;
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder
Gud giv dig fremtid. som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

4. Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har
hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne øer, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

H.C. Andersen / Sebastian

1. Livstræet

1. Der er så meget, der ka' trykke
Gøre dagen trist og grå
Se de folk, der uden lykke
Bare går og går i stå

Lad dem lege i livstræets krone

Lad dem føle, at livet er stort

Lad dem skue de blå horisonter

Og himmelhvælvingens port

2. Der er så meget uden varme
Uden ånd og uden liv
Folk bli'r fattige og arme
Tænker kun på tidsfordriv

Lad dem lege i livstræets krone....

3. Der er så mange uden venner
Uden kærlighed og kys
Folk, som ingen andre kender
Hvor skal de mon finde lys?

Lad dem lege i livstræets krone.....

4. Der er så hård en kamp om magten
Alle tænker på sig selv
Er der ingen, der har sagt dem
At de slår sig selv ihjel?

Lad dem lege i livstræets krone.....

5. Der er så mange, der er slaver
Lænket fast til job og tid
Hvorfor bruges vore gaver
Uden tanke, uden vid?

Lad os lege i livstræets krone

Lad os føle, at livet er stort

Lad os skue de blå horisonter

Og himmelhvælvingens port

Hans Holm / Erik Lindebjerg.

2. Du kom med alt det der var dig

1. Du kom med alt det der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!

Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøjbrudsfart
og alting råbte: Lev det!

2. Jeg stormed' ud og købte øl
ja, vintrens gamle, stive føl
fór ud på grønne enge.
Og du blev varm og lys og fuld
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe.

3. Og blomster åbned' sig og så,
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde.
Din næve var så varm og god
og du blev smuk og fuld af mod
så smuk, jeg måtte græde.

4. Vorherre selv bød ind til fest
og kyssed' hver benovet gæst
i kærlighedens sale,
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

5. At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheden er og bli'r,
og hvad end hele verden si'r,
så har den vore hjerter.

Per Warming / Jens Rosendal

3. Er lyset for de lærde blot

1. Er lyset for de lærde blot
til ret og galt at stave?
Nej, himlen under flere godt,
og lys er himlens gave,
og solen står med bonden op,
slet ikke med de lærde,
oplyser bedst fra tå til top,
hvem der er mest på færde.

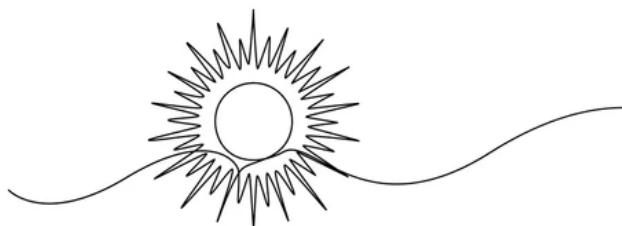
2. Er lyset i planeter kun,
som ej kan se og mæle?
Er ikke ordet i vor mund
et lys for alle sjæle!
Det giver os for ånder syn,
som solens skin for kroppe,
det slår i sjælen ned som lyn
fra skyerne hist oppe.

3. Er lys på visse vilkår blot
så halvvejs at ophøje?
Gør det ej alle vegne godt!
Er lys ej livets øje!
Skal for misbrugens skyld måske
på åndens himmelbue
vi heller mulm og mørke se
end solens blanke lue!

4. Nej, aldrig spørges det fra Nord,
vi lyset vil fordunkle!
Som nordlys i fribårne ord
det sås på himlen funkler,
og ses det skal ved nordens pol,
ej blot i kroppens rige:
midsommerens den bolde sol
vil ej for midnat vige!

5. Oplysning være skal vor lyst,
er det så kun om sivet,
men først og sidst med folkerøst
oplysningen om livet;
den springer ud af folkedåd
og vokser, som den vugges,
den stråle i vort folkeråd,
til aftenstjernen slukkes!

N.F.S. Grundtvig / Erling Lindgren

4. *Gi' os lyset tilbage*

1. Kloden har mange forskellige slags
Alle må leve og dø
Glæd dig du er her alligevel nu
Meningen er vel at så sine frø
på en overladt stjerneø
Gi' os tiden tilbag'
og lad os bruge ethvert timeslag
Dørene åbne og smilene slidt
Sådan er landet jeg gerne vil kalde for mit

2. Lykken du holder i hænderne nu
den er vist egentlig min
Og at du lever og bærer og er
gør at jeg også kan værne om din
denne smukkeste disciplin
Gi' os glæden tilbag'
og lad os leve af dét trylleslag
Kroppene mange men styrken er en
Sådan er landet der står på de viseste sten

3. Ser du kun mørke hvor du vender hen
Tomhedens sorte protest
Skyggerne lever kun hvor der er lys
Husk nu at solsiden klæder dig bedst
Og i aften så se mod vest
Gi' os lyset tilbage
Vi vender op på ethvert nederlag
Lukket bli'r åbnet og støjen bli'r tyst
Nu skal der danses og elskes hvor mørket er
lyst

4. Alt hvad vi kom for at give og få
dele og elske og slå
Blev på et år det vi levede på
fællesskab fødes når JEG bli'r til OS
Og vi vandrer med Helios
Gi' os landet tilbag'
Gi' tolerancen et nyt folkeslag
Hjertet er åbent og sindet er frit
Sådan er landet jeg gerne vil kalde for mit

Per Krøis Kjærsgaard / Rasmus Skov Borring

5. Linedanser

1. Kære linedanser, udspændt
ligger foran dig
selve livet
du fik givet
gå nu kun din vej.
Du må turde træde ud
hvor dit liv kun er dit.
Det briste eller bære må
dette ene skridt.
Give fra dig hvad du magter
da ser du
en dag du nåede ud
og danser til himmelens stjernesud.

2. Kære linedanser, hop nu
ud ved siden af.
Se dig danse
bare sanse
gøre hvad du ka'.
Være én, men én iblandt.
Og mødes så du gror.
Ja vent dig meget fra den kant:
Denne er din jord!
Tro mig når jeg siger til dig
det største
det ser man kun i det små.
Og kigger du opad er himlen blå.

3. Kære linedanser, ser du
livet er et net
øjeblikke
tro blot ikke
dansen kun er let.
Og en dag gør livet ondt
det ved jeg at det vil.
For livet er et liv på trods
smerten hører til.
Ud af sorgen vokser lykken
og livet
i påskens evige fest.
De stærkeste rødder har træ'r i blæst.

4. Linedanser - vælg livet
hvilken er din vej?
Følge hjertet
uforfærdet.
Sige ja og nej!
Verden spørger tit hvordan
og alt for lidt hvorfor.
Der er så mange ting man kan
- stå for det DU tror!
Gid du aldrig mister modet
og lader
det onde uimodsagt.
Når viljen befries, - da falder magt

5. Linedanser i det høje
dans vidunderligt!
For det næste
er det bedste:
glæden ubestridt!
Tænk at få balancekunst.
Så helt ufatteligt!
At modtage sin stang og snor
ganske kvit og frit.
Uanset om du nu tror det,
så ved jeg,
at lyset brænder for dig!
Og kigger du op, er der nok en vej.

Per Krøis Kjærsgaard

6. Den blå anemone

1. Hvad var det dog, der skete?
Mit vinterfrosne hjertes kvarts
må smelte ved at se det
den første dag i marts.
Hvad gennembrød den sorte jord
og gav den med sit søblå flor
et stænk af himlens tone?
Den lille anemone,
jeg planted dér i fjor.

2. På Lolland jeg den hentede,
et kærtegn fra min fødeø.
Så gik jeg her og ventede
og tænkte: »Den må dø;
den savner jo sit skovkvarter,
sin lune luft, sit fede ler;
i denne fjendske zone
forgår min anemone;
jeg ser den aldrig mer«.

3. Nu står den der og nikker
så sejsersæl i Jyllands grus
ukuelig og sikker
trods ensomhed og gus,
som om alverdens modgang her
har givet den et større værd,
en lille amazone
og dog min anemone
som søens bølge skær.

4. Hvad var det dog, der skete?
Mit hjerte koldt og hårdt som kvarts
det smelter ved at se det
den første dag i marts.
Jeg tænkte: »Evigt skiltes ad
min sjæl og glæden«. da jeg sad
i vint'rens grumme done.
Nu gør min anemone
mit hjerte atter glad.

5. For denne rene farve
den er mig som en vårens dåb,
den la'r mig nyfødt arve
en evighed af håb.
Så bøjer jeg mig da mod jord
og stryger ømt dit silkeflor,
en flig af nådens trone.
Du lille anemone,
hvor er din skaber stor!

Eigil Harder/ Kaj Munk

7. *Hvor du sætter din fod*

1. Hvor du sætter din fod,
drysser frø af de drømme du driver imod.
Ved de veje du finder,
vil man snart plukke minder.
Om du flyver omkring eller står og slår rod,
bli'r der spor af din fod.

2. Når du åbner din hånd,
ser du synlige spor af usynlige bånd.
Du har fat i et stykke
af dit medmen'skes lykke.
Det kan føles som fnug eller veje et ton:
Det er lagt i din hånd.

3. Vil du vugge dit skød,
går du med i en dans som fra skabelsen lød.
Vores fremtid bli'r farvet
af den klang du har arvet.
Det er slægternes rytme der rører dit kød,
sød musik i dit skød.

4. Når du husker at le,
lukker ho'det sig op og gi'r lyset entré.
Vi begriber med latter
hvad fornuft ikke fatter.
Det er li'som et kærtegn fra livets idé
når du vover at le.

5. Du er del af et os.
Der skal mere end én til at elske og slås.
Vil du yde dit bedste
for dig selv og din næste,
må du vælge hver dag mellem tillid og trods:
Er det mig eller os?

6. Fra din tå til din top
er du skabt i et stykke der ikke går op.
Hvad du gi'r på din færden
mangedobles af verden
og la'r tro, håb og kærlighed vokse og nå
fra din top til din tå.

Sigurd Barrett / Jens Sejer Andersen

8. *Fortabt er jeg stadig*

1. Vi mødtes i sne
forblændet af ungdom og uden at se
et virvar af jubel og nysgerrighed
vi mødtes i sproget, et hemmeligt sted
og der går vi hen
igen og igen.

2. Igen og igen
og tonerne blev til et langstrakt refræn
et plot, en fortælling, en popmelodi
godnatsange brudt af sirenernes skrig
vi følte os som
en luftløs ballon.

3. En luftløs ballon
en endeløs sætning, helt kærtret og tom
jeg hemsøges tit af idéer om flugt
men latteren tegner dit ansigt så smukt
du strækker din krop
mens solen står op.

4. Mens solen står op,
så brygger vi kaffe og drikker en kop
og når vi blir fanget i hverdagens støj
så ruller vi øjne og deler en smøg
så strander vi der
hvor ømheden er.

5. Hvor ømheden er
marcherer vi tappert med velviljens hær
en kærlighed tyndslidt og helt desperat
kun båret af løfterne, stålsat og klart
et dirrende nu
mit søvnige du.

6. Mit søvnige du
mit drama er langt, min fornuft er itu
og når jeg blir bange og når jeg blir vred
så sænk mine skibe og skænk mig din fred
jeg øjner en kyst
og snart blir det lyst.

7. Og snart blir det lyst
så tag mig for givet, det virker så tyst
fortabt er jeg stadig trods årenes gang
og synger med tak denne kærlighedssang
fordi det sku' ske
vi mødtes i sne.

Stine Pilgaard / Katrine Muff Enevoldsen

9. Ud under åben himmel

Det skete igen, helt utroligt
at sommeren kom, stille roligt
syrenernes duft, den sitrende luft
nu glemmer jeg vinterens fornuft

Luften er hvid, solen danser
nu mærker jeg alle mine sanser
for græsset er grønt, himlen er høj
nu smider jeg sjælens vintertøj

Jeg vil ud, ud under åben himmel
jeg vil ud, ud på det dybe vand
Jeg vil ud, ud under åben himmel
derud hvor jeg bli'r svimmel

ud under åben himmel

Jeg ved at jeg før var for rigtig
jeg passede mig selv var forsigtig
satsede halvt, garderede alt
var faldet til ro og havde valgt

Men gaden er varm, huden brænder
jeg løsner mit hår, bløde hænder
det tør indeni, vinteren er forbi
nu slipper jeg alting løs fordi

Jeg vil ud, ud under åben himmel ...

Klaus Kjellerup Hansen / Anne Michelsen